

Side og fra andre Sider i Rigsdagen i saa Henseende sjældent eller aldrig have mødt Modsigelse, har jeg Grund til at antage, at dette Forslag vil møde Velvillie saavel i dette som i det andet Thing.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Randers Amts 3die Valgfreds (S. Andersen) m. Fl. indbringer Forslag til Lov om Rjeb af den østjydske Jernbane.

Beslutning: Det Forslag, som jeg her paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillader mig at indbringe og anbefale til det høie Thing, er jo i Grunden en gammel Bekendst, idet Regjeringen jo tidligere har forelagt et noget lignende Lovforslag, hvilket der imidlertid den 23de Oktober 1878 blev negtet Dvergang til 2den Behandling, hvad der vel nærmest skete af politiske Grunde. At den østjydske Bane, der ganske vist er bygget i to Dele og egentlig bestaar af 2 Stykker Bane, dog maa betragtes som eet Legeme, som en sammenhængende Bane, og at der ikke kan være Tale om at afhænde den ene Del til Staten, uden at den anden følger med, forekommer mig klart, thi de have Alt tilfælles, saafom Drift, Bestyrelse og Andet, saa at der ikke kan være Tale om at stille dem ad. Naar man nu efter dette Lovforslag overdrager Banerne til Statskassen for en Betaling af 3,418,000 Kr., da er deri ikke medregnet Statens Tilskud til Anlaget af Banerne, 1,088,000 Kr.; lægges det til, bliver Summen i Alt 4,506,000 Kr. Da nu Banernes Længde er lidt over 14 Mil, vil det blive pr. Banemil 321,000 Kr., altsaa omtrent en Trediedel af det, som forlanges pr. Banemil for det sjællandske Jernbaneselskabs Baner. Sammenligner man denne Bane med Herningbanen, da er det klart, at der er en væsentlig Forskjel mellem dem. Herningbanen blev betalt med 330,000 Kr. pr. Banemil; men det er faktisk, at den her omhandlede Bane giver et betydeligt større Beløb i Indtægt. Den kan ikke alene holde Driften, men give et ikke ubetydeligt Tilskud til Forrentning af Anlægskapitalen, medens Herningbanen endog var langt fra at kunne betale Driften. Sammenligne vi det Tilskud, som Byerne ville komme til at yde, vil dette ogsaa blive meget større med Hensyn til den østjydske Bane end det, der f. Ex. er forlangt til Hvidebånen og til Faaborg-Ringe Banen, idet der til disse to Baner er forlangt et Tilskud af Egnene af 80,000 Kr. pr. Mil, som skal betales i 15 Aar

uden Renter, medens her er betalt een Gang for alle 71,000 Kr. pr. Mil kontant. Det maa erkendes og er erkendt af Alle, at det Princip, hvorefter disse Baner saavel som flere lignende ere anlagte, er uheldigt og farlig er det uheldigt under vanskelige Pengeforhold. Under de vanskelige Pengeforhold, vi nu have haft i hele den Tid, der er hengaaet, siden Banerne bleve aabnede, vil det ikke være let at faae Penge tillaans i den Slags Indretninger. Vi have tilladt os at fremkomme med Forslaget nu, da vi syntes, at der ligesom er en Stemning her i Thinget for, at Staten skal være eneraadig over samtlige Baner. Eftersom vi dele den Mening, at dette bør tilstræbes, naar det kan ske paa Villkaar, som Staten nogenlunde kan være tjent med, have vi benyttet Leiligheden og tillade os nu at fremkomme med Forslaget. Jeg skal hermed anbefale det til det høie Things Velvillie og under 1ste Behandling tillade mig at udtale mig nærmere om Sagen.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdelte.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Marineministeren fremsætter Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsøvesen af 13de Juni 1879.

Marineministeren (Ravn): Det vil jo erindres, at der i Rigsdagens sidste Samling blev forhandlet Lovforslag om Ordning af Lodsøvesenet og om Lønninger ved Lodsøvesenet, og at Forhandlingerne derom bleve tilendbragte saaledes, at nye Love om Lodsøvesenet ere fremkomne. Det første af de Lovforslag, jeg omtalte, indeholdt Bestemmelse om, at der maatte tilstaa 40 Alderstillaag til de altsø Lodsøer ved de mindre Lodsøer, dog indeholder Lovforslaget tillige den Bestemmelse, at de Lodsøer skulde være ubelukkede, hvor Indtægterne af Lodsningen vare saa ringe, at Lodsøerne væsentlig maatte søge Erhverv ad privat Veie. Under Forhandlingerne her i Thinget overgik Bestemmelsen om Alderstillaaget til Lønningsloven og overgik paa den Maade, at de 40 Alderstillaag bleve bibeholdte, men derimod ubelukkelsen af de med Hensyn til Lodsøforjæntesten flettest stillede Lodsøer fra Afgang til Alderstillaag bortfaldt. Disse have derfor, saaledes som Loven nu er fremkommen, faaet Afgang til disse Tillæg, og der kan ogsaa i og for sig være Noget, der taler for, at de skulle have denne Afgang. Men paa den anden Side maa det vel anses for billigt, at man, da disse Lodsøer ikke vare medoptagne i de Beregninger, ifølge hvilke Antallet af Alderstillaag fastsattes, forøger disse